

Augsburg, 1. Januar 1560

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 234.

Clarissimo viro, D. Ioachimo CAMERARIO etc. Domino et amico summa obseruantia colendo. LEIPZIG.

S. P. D. Sextum Empiricum accepimus, ad Henricum Stephanum misimus (Nam Robertus pater eius non ita pridem objit) vt ad nos redeat Iam positis nouis exuuijs, nitidusque iuuenta, expectamus. Filius tuus Ioachimus nos conu&enit, ad H[ulderichum] Fuggerum adductus, humaniter acceptus, et vt conijcio, liberali viatico instructus, discessit, assecuto eum hic etiam Reinholdi F[ilio] vna cum alijs. Sed haec illum ipsum iam tibi significasse arbitror. Stephanus autem medicus, quem nobis commendas, ita nostram operam desiderauit, vt nostrum visus sit nemini. D. Huldrichus se ad te scripturum dixit, qua verò de re ignoro, sed nondum fecit. μεγάλαι γὰρ βραδυτῆτες ἐν τοῖς τ' ἀνδρὸς πράγμασιν ἔνεισιν, εἰωθός γε τοῦτο τοῖς μελαγχολικοῖς τῶν ἀνθρώπων. Nos quia de sententia magistratus minorem Lutheri catechismum in scholam recepimus, vulgi sermonibus traducimur, vt Papismi callidi instauratores. Agitur de mutandis scholarchis, quod si factum fuerit, successor vt opinor mihi dabitur, vt parum Euangelico, quod Cyclopicam importunitatem probare non soleo, et assentiri, nonum iam annum Augustae degens, nondum didici. φεῦ φεῦ, τῆς νωθρίας τῶν φρενῶν. Pontifex nondum creatus erat, quod nos sciremus, cum haec scriberem. Sunt qui pontificios κάκ' ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδομεύειν, conspirantibus monarchis contra Germaniam, suspicentur. Helueti magnos delectus agunt, Bernates inprimis, quibus Allobrox nescio quid minatur. Hispanus quaedam Mediolanensis ducatus a Rhaetis repetit, itemque a Venetis, vt fertur. Gallus Scotos ob pulsos sacrificulos oppugnat. Africa terribili tremit horrida terra tumultu. Quò isti motus erupturi sint, θεῶν ἐπὶ γούνασι κεῖται. Evidem non miror inuisam esse Regibus irreligiosam nostram et sycophantiam Cyclopicamque religionem, imò non religionem, sed calumniam religionis. Quotus enim quisque vel doctorum vel auditorum ita viuit, vt Deo curae esse mortalia, credere, credi possit? vbi Fides, Spes, Charitas? vbi vel ciuilis disciplinae honestae vllum vestigium? Aduersane valetudine, an iudicio mouear, nescio, sed Germaniae vastitatem timeo, et quidem breui. Neque enim fieri posse credo, vt Deus tantam perfidiam, et tot scelera diutius inulta esse patiatur, meque, vt delictorum socius fui, ita communis calamitatis non expertem fore, auguror, paternam Dei castigationem, aequo animo subiturus. ἀλλὰ τὰ δύσφημα ταῦτα καὶ δυσοιώνιστα παραλείφθω nouo praesertim anno ineunte, quem tibi et tuis atque vniuersae reipublicae felicem esse velim. Vale. Augustae Vindelicorum Cal[endis] Ianuarij 1560.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.